

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Poenitentiiis Et Remissionibus. Titvlvs IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

DE POENITENTIS ET REMISSIO-
NIBUS.

TITVLVS IX.

CAP. I.

Damnata ad mortem hoc penitentibus, penitentia concedi debet: nec valet contraria consuetudo. Secundo, locorum ordinarios ad hoc exequendum excusat: ibi Locorum. h. d. Ioan. And.

Clemens V. in Concilio Vicensi.

Cum a secundum statuta canonica ultimo depu-
tandis supplicio, negari (si petant) non debeat
penitentia sacramentum, ab usum damnabi-
lem in quibusdam partibus contra hoc introductum ab-
olere omnino volentes, iustitiam omnes & dominos
temporales, ut ab huiusmodi deficiat abusu hortamur in
Domino, & obsecramus per viscera misericordiae Iesu
Christi: Locorum ordinarios nihilominus injungentes,
at eos ad hoc cum primam commodè poterint diligen-
ter monere, & (si necesse fuerit) ecclesiastica censura com-
pellece non omissant.

CAP. II.

Repetit concilium generale, de quoslibet non admittendum sine
litteris Apostolicis vel diocesano. Et addit per diocesanos li-
teras Apostolicas prius examinari. h. d. Ioan. And.

Idem.

Abusionibus b, quas nonnulli elemosinarum quas-
tores in suis proponunt predicationibus, ut simpli-
ces decipiant & aurum subtili vel fallaci potius ingenio
extorqueant ab eisdem, cum in animarum cedat & pe-
riculum, & scandalum plurimorum, viam (prout est no-
bis possibile) praecludere cupientes, iuxta statuta d
concilii generalis duximus prohibendum districtè, ne quas-
tores aliqui (nisi Apostolicas vel diocesani Episcopi li-
teras exhibuerint) quomodolibet admittantur, nec per-
mittantur (cum solum ipsis competat indulgentias sibi
concessas infinuare populo, & charitativa postulare sub-
sidia suppliciter ab eodem) ullatenus ipsi populo pradi-
care, nec aliud exponere, quam quod in literis contine-
bitur supradictis. Literas quoque Apostolicas dioce-
sani Episcopi (ne quid fraudis committi valeat per ean-
dem) antequam admittant, quoslibet ipsos examinent
diligenter.

Deiis octo reprehensibiles actus quoslibet, quos fieri prohibet
et contraria privilegia revocat. Ioan. And.

Ad hac cum aliqui ex huiusmodi quoslibet, sicut
ad nostram audientiam est perlatum, non sine multa
temeritatis audacia, & deceptione multiplici anima-
rum, indulgentias populo motu suo proprio de facto con-
cedant, super votis dispensent, à perjuris, homicidiis, &
peccatis aliis sibi confidentes absoluant, male ablata in-
certa (data sibi aliqua pecunie quantitate) remittant, cer-
tiam e, aut quartam partem de penitentis injunctis re-
laxent, animas tres, vel plures parentum, vel amicorum
illorum, qui elemosynas eis conferunt, de purgatorio
(ut asserunt mendaciter) extrahant, & ad gaudia paradisi
exsiliunt, remissionem plenariam peccatorum indulgent.
& aliqui ex ipsis eos à poena, & à culpa (ut eorum verbis
statum) absoluant.

Non abusus huiusmodi, per quos censura vilescit ec-
clesiastica, & clavium ecclesie auctoritas ducitur in
contemptum, omnimode aboleri volentes, ea per quos-
cumque quoslibet fieri vel attentari de cetero districtius
inhibemus: Omnia & singula privilegia, si qua super
premissis, vel eorum aliquo, sive aliquibus locis, ordi-
nibus vel personis quoslibet huiusmodi quomodo-

a Vide notata per Doff. in c. 2. ext. de foris. b Quoslibet
nomen & usum omnino abolevit Conc. Trident. sess. 21. de refor. c. 9.
c al. cedant. d al. statum. e al. sta: tertiam aut quas-
tam partem aliu de penitentia, &c.

cunq; a concessi (ne ipsorum preterea sit ad mactan-
talia ulterius profumendi) auctoritate Apostolica, pene-
tum ad premissa, penitus revocante.

Delinquentes quoslibet per Episcopos penitentibus, non in-
tibus privilegia h. d. Ioan. And.

Quoslibet autem, qui deinceps in premissis delin-
quentibus deliquerint, vel alios etiam publicos
suis privilegiis abusi fuerint, sic per locorum ordinarios
puniri volumus (nullo profecto in quoslibet
parte privilegio iustitiam) quod à suis ceteris ali-
bus, qui ubique (ut communis habet affectus) iustitiam
excreverunt, poena formidine propensius compellan-
tur.

DE SENTENTIA EXCOMMUNICATIO-
NIS SUSPENSIONIS ET INTER-
DICTI.

TITVLVS X.

CAP. I.

Religiosi vitam exempti volentes in dictis p[ro]p[ri]is vel
dem Apostolicam vel ordinariam loci, vel generalis officium
dumtaxat, fallam per provinciale concilium, vel non, qui
posse, servatum per cathedralem, vel metropolitana loci
excommunicati sunt ipsi, falli: Non obstantibus prius
venturibus, consuetudinibus & statuta: Et reglamentis h. d.
Ioan. And.

Clemens V. in concilio Vicensi.

Ex b frequentibus prelatum quibusdam, im-
punitis, & nos ipsi experientia certa probemus, in
minoribus constituti, quod plerumque
nunc patenter excusationibus fuerit & hinc inde
tentis, tunc latenter ecclesiarum sacras iuras per-
ratis, aut in eis factis veneficiis, seu modis inordinatis
etis non absque damno cathedralem, & parochialem
ecclesiarum & scandalum plurimorum, & dampnamentum
nervum ecclesiasticae disciplinae, civitatum, terrarum,
& aliorum generalia locorum interdictis praescrip-
tione damnabili violare praesumunt. Nos igitur in
sancta Dei ecclesia, cui (disponente Domino) preside-
mus; que quidem unica est, & unum Deum verum
atque colit, unam fidem firmis & inextinguibilem
tetur, unitatem (quantum cosmopolitanae possessione)
conservare volentes; circa interdictorum oblationem
praedictorum auctoritate sedis Apostolicae, vel locorum
ordinarii posthorum, & fratrum nostrorum con-
silio districtè precipiendo mandamus, quatenus cogno-
scio quicunque, tam exempti quam non exempti, in-
iustitiamque ordinis & conditionis existant, sine cau-
draltem vel matricem, seu parochialem & loci
illam illa viderint, aut severim oblatum (sive oblatum
tibus quibuscumque appellationibus, aut etiam illi
eamdem sedem, vel aliam, seu alios interdictis, & aliis
objectibus, quibuscumque) absque dolo & fraude, aut
moderatione tamen decretali Alma, invidiositate
conferent. Alioquin non servantes, excommunicationis
sententiae hoc ipso volumus subiacere: Quod
etiam in interdictis, & in cellationibus à divinis
dictis per provincialium consiliorum statuta, vel ab
eorum auctoritate, cum majus sit provinciale concilium
quam singularis prelati Provinciae, ac iustitiam
quod plurimorum sententiam recipere oportet, &
lumis observari. In cessationibus vero generalibus
divinis, civitatum, terrarum, & aliorum locorum, quae
aliquando ex consuetudine, vel aliis capitulis, colliguntur

a Alioquin dicitur. b Notae verbis frequentibus quod
ra adoptantur ad ea que frequentem exemptione de locis, de alijs
impub. literat. Zabarel. c Hoc duo verbis, sine parochialem
suis in antiquioribus exempti, unam exempti. d al. illa
velabiliter se servent.